

Sõna

Sest mis kasu on inimesel, kui ta võidaks terve maailma, oma hinge teeks aga kahju? Või mis oleks inimesel anda ära oma hinge lunahinnaks?

Mt 16:26

Mõte

Septembrikuu juhtsõna, see Jeesuse sõna, on nii sügava tähenduse ja mõttega, et sellest võiks kirikus mitu jutlust pidada.

Piirdugem praegu sellega, mis on siin ilmselge: inimese valikuga. Mida või keda seada oma elus esikohale? Kas otsida esiteks Jumalat ja Tema riiki?

Ajaloo õppides ja silmas pidades tõsiasja, et seda maailma ei võideta iial väe ja võimuga, vaid ainult Jumala Vaimuga? Pealegi – kõik on odav, mida raha eest saab. Mis on see, mis maksaks sama palju, kui inimese hing?

Palve

Hea Isa! Hoia meid, et me oma hingele kahju ei teeks oma valedel valikutega. Aga tänu Sulle, et Sa meid ikka ärgitad otsima Sind ja Sinu riiki! Ja suurim tänu, et inimhinge lunahind on juba makstud, Jeesuse Kristuse, meie Issanda läbi. Aamen

Aitäh, Karin-Kristel – jõudu, Katrin!

Sellest sügisest hakkab meie koguduses pühapäevakooli tunde pidama Katrin Saluvee.

Me täname Karin-Kristel Hanssonit nende aastate töö eest ja soovime talle õnnistust edasi õppimisel ja töös. Tervitame uut õpetajat Katrinit, kelle kohta ilmub Elulättes ka lühike tutvustus rubriigis Meie inimesed (vt pöördel). Pisut pikemalt on temast ja pühapäevakooli korraldusest võimalik lugeda valla ajalehes Kodukant.

Pühapäevakool alustab mihkclipäeval, 29. septembril kl 11 jumalateenistusega kirikus, millele järgneb esimene tund leerimajas. Oodatud on kõik varasemad ja uued pühapäevakooli lapsed, ja loomulikult koos vanemate ning vanavanematega. Tere tulemast!

Tähelepanu, lugejad!

Käes on september, sügiskuu, tarkusekuu, vihmakuu, kuid ka seenekuu. Käesolevast väljaandest alustab Elulätte mälumäng. Erinevalt eelnevatest mälumängudest on seekordne mäng teemakohane. Mängijatel tuleb vastata kaheksale küsimusele, millest neli on käesolevas ja järgmised neli oktoobri numbris. Selle mängu õigete vastuste esitamise viimane kuupäev on **29. september 2019**.

NB! Õiged vastused palun kirjutada paberile ja anda nime ning kontaktandmetega koguduse õpetaja kätte või saata maili aadressile kadrina@eelk.ee Võitjale auhinna teemakohane seeneraamat, mis antakse üle lõikustänapühäl, pärast pidulikku teenistust ja seeneraamatu näitust. Toredat mängulusti!

1. Heino Parsi nukufilmis külastas operaator Kõps seeneriiki. Kõps sai seente kohta teada nii mõndagi huvitavat ühe muheda tegelase käest. Kes see oli?

- A: teadur Põdrapõrnikas
- B: jaaniuss
- C: Metsatark
- D: teadur Rohutirs

2. Millist neist seentest kutsutakse rahvasuus mullapöörjaks, poriseeneks, Lõuna-Eestis ka seaseeneks?

- A: Kitsemampel
- B: Kaseriiskas
- C: Lambatatik
- D: Tõmmuriiskas

3. Milline neist seentest oli vanas lastelaulus „Hiire auto” hiirele autoistmeks?

- A: Kaseriiskas
- B: Puravik
- C: Männiriiskas
- D: Murumuna

4. Oskar Lutsu jutustuses „Soo” elas sooserval tütarlaps, kelle nimi oli Hilda. Kuidas aga kõlas ta hüüdnimi?

- A: Metsahaldjas
- B: Saarepiiga
- C: Metsanõid
- D: Metskass

Meie inimesed

KATRIN SALUVEE

Katrini igapäevaelu on seotud lastega. Ta on ise 4 lapse ema ja õpetaja.

Saluveede pere peab ühiselt Savi talu Assamalla lähedal. Küllap vajab väiketalu pidamine tänapäeval juba tutvustamist ja mõistagi ka arendamist. Savi talu on alati lahkelt tervitanud külalisi ja korraldanud kohtumisi taluloomadega ning keskkonnahoidliku eluviisi tutvustust.

Katrin on ise käinud lapsena pühapäevakoolis, kust on kaasa saanud väga häid mälestusi.

„Tahan kõigepealt enam tähelepanu pöörata lapse vaimsele tervisele,“ ütleb Katrin, kes hakkab meie koguduses pühapäevakooli vedama.

Õnnistust ja jõudu selleks soovib meie kogudus ja õpetaja!

Vihmavarblane

XXIII osa

Vaid poolteist nädalat hiljem käis politsei Kuningamäe elanikke küsitlemas. Küsis ja uuris, et kas keegi märkas mingit liikumist, pani midagi tähele, sest Bläku Eduardil olla majaaken sisse visatud ja tüli käigus olla tekitatud talle ka kehalisi kannatusi. Kastemäe Lembit, kes juba üle kuu suutis kaine olla ja korralikult töölgigi käis, jagas oma mõtteid ühel pärastlõunal naisega: „Kuule, Eda, ehk sina kuulsid või nägid midagi?“

„No kuule, mees, on siin minul nüüd aega vahutada, mida üks külajoodik teeb või kes tal siin käivad. Ise kondad päevad läbi jõe ääres, kodus midagi ei liiguta ja nüüd küsid minult selliseid asju. Päh.“

Eda oli tõesti viimasel ajal rahutu. Ja ehkki väliselt paistis kõik korras olevat, pulbites noore naise hinges tuline viha Bläku Eduardi vastu. Naisele jäi mulje, et Eduard tegi seda kõike vaid selleks, et arvas endal kõike lubatud olevat. Aga elus olgu ka kuskil piir, selline piir, mille eest säärase vempude pärast võiks vabalt kinni minna. Eda istus elutoas tikkimistöökäes ja Lembit vaatas telekast spordiuudiseid. Aga ka tema tundis naise rahutust:

„Naisukene, kullakene, ega sa seda politsei külastust nüüd ometi nii südamesse võta? Nemas, nemad teevad ka lihtsalt oma tööd, sest, kes ja kuidas see aken tal sisse löödi, tuleb ikka välja selgitada.“

„Mhmm, ja seda teiste rahulike inimeste eluhinnaga. Kas ma siis ei tea ega tunne neid Hannese ja Tõnu suguseid? Tahavad teisel kangesti sõbrad olla, aga ise samasugused joodikud. Kilavad teistel silmad kah koguaeg selle viinuski järele. Nagu muud elus polekski. Aga elu see on tõsine asi, tuleb ükskord mõtlema hakata.“

„Jaa, naine, selles on sul isegi õigus. Tead, kui seal käisin, sai Eedi isegi minu peale pahaseks. Käskisin tal endale abi otsida.“

„Võehh?“

„Jah, rääkisin teisega päris pikalt, aga see jutt jooksis tal vist kõik mööda külge maha. Ei minagi mõista, miks ta nii kangekaelne on. Minu isa Georg ütles ikka, et kõige suuremad lollused tehakse elus joomase peaga, et igasuguseid mõtteid tuleb siis pähe. Näe, mõni tahab end rusikate abil selgeks teha, teine jälle hakkab oma üleolekut näitama ja nii see läheb.“

„Kuule, Lembit, kas sina oled ka mõelnud, et parem oleks, kui see Eedi siit silma alt üldse natukeseks ära kaob?“

„Ehh, ma olen kuulnud, et seal Vismaris pidi nüüd nii tehtama, et saavad oma süstid kätte ja nädala pärast on kodus sama targalt tagasi. Kas temale see aitab?“

Eda kummardus oma tikkimistöökohale, kuid rahulikuks ei jäänud ta sellegipoolest. Elu oli talle õpetanud, et oma mõtteid tuleb alati selgelt väljendada, et iga sündmus elus on õppetund millekski. Aga viimasel ajal tundus Kuningamäel kogu aeg midagi juhtuvat. Kas inimesed on selles segases ja keerulises maailmas tõesti juba igasugust väärikuse- ja sündsustunnet kaotamas? Mida see teeb inimeste eludega? Kas tõesti viib see neid järjest kindlamini vääramatu lõpu ja haua suunas? Eda ei mõistnud, mis oli inimestega lahti. Pärast lühikest pausi ütles ta Lembitule: „Tead, ma siin mõtlesin, et lähen homme Põltsamaale ja panen endale arsti juurde aja kinni. Mul on päevad kah ära jäänud ja las vaatavad üle.“

Lembit pidi häämingust peaaegu, et sigaretisuitsu kurku tõmbama.

„Kallis naisekene, kas nüüd lõpuks ometi on see siis juhtunud? Kas umbes kaheksa kuu pärast võib siin majas maimukese nuttu kuulda?“

„Jah. Ma arvan küll, hommikul on süda ikka nii paha viimasel ajal, et ei tea enam õieti, kuidas ollagi.“

Lembit muheles. Sisemus tahtis rõõmu pärast hõisata. Ta ütles naisele:

„Seda enam peaksid sa nüüd asju palju rahulikumalt võtma ja puhkama.“

„Mhmm. Nagu mul selleks aega jääb. Kaks kassi, suur koer. Samas olen ma mõelnud, et peaks aegsasti kuduma hakkama, titele ju üht koma teist hädasti tarvis.“

Lembit tõusis diivanilt ja läks seekord ise kööki kohvi keetma. Tagasi tuppa tulles ütles ta: „Minulgi ei oleks homme midagi linna minemise vastu. Käiksimme koos raamatukogus ja isegi kohvikus, kui soovid?“

„Kohvikus?“ imestas Eda.

„Kohvikus jah. Sa pead nüüd enese eest hästi hoolt kandma ja korralikult sööma ja veel, uut kleiti oleks sulle kah tarvis.“

Eda ei tundnud sel pärastlõunal oma meest ära. Miski oleks kui Lembitus uue hingamise saanud. Tahtmatult läksid mõtted möödunule. Elu on ikka õpetlik küll, mõtles Eda, kui mees „Ärge jätke mind üksi kui oleme joonud šampanjat“ ümina saatel uuesti kööki suundus. Elul oleks nagu kaks külge või oleks ta nagu täis erinevaid värve, mis kunagi igavust tunda ei lase.

Oli see siis vast viis aastat tagasi, kui nad seal Kuningamäel, suure kastani all suudlesid ja seda nii kirglikult, et hing tahtis kinni jääda. Edal oli see päev tänaseni meeles. See oli olnud tema õnnelikum hetk sel päevil ja siis oleks ta nii väga tahtnud, et neid hetki jätkuks veel ja veel. Naine pani näputöö käest ja võttis kätte oma lemmikromaani. „Üksteisest läbi ja mööda“ oli Heljo Männi üks olulisemaid perekonnaprobleeme käsitlev teos olnud. Ja ega inimesed praegugi palju muutunud ole, mõtles ta. Igas ühes on midagi halba ja head. *Järgneb...*